

NIET VERLATEN

En die Uw Naam kennen, zullen op U vertrouwen, omdat Gij, HEERE, niet hebt verlaten degenen die U zoeken. Psalm 9:11

Gemeenschap met Christus is zo waardevol en eervol, dat het de moeite waard is om ervoor te lijden, zodat we er uiteindelijk vreugde in mogen vinden. Misschien heb je me wel eens horen zeggen dat ik graag tot degenen zou willen behoren die in leven blijven en zo aan de dood ontsnappen. Toch vertelde een goede vriend van mij dat hij liever zou sterven om met Christus te kunnen delen in Zijn lijden. Die gedachte raakt ook mij diep. Sterven met Jezus maakt de dood tot een kostbare schat; een volgeling van Hem zijn, zelfs in het graf, maakt de dood tot iets waardevols. Bovendien zouden wij misschien voor lafaards kunnen worden aangezien, ook al delen we in Zijn heerlijkheid, als we geen littekens hadden die laten zien dat we het lijden hebben doorstaan en wonden hebben opgelopen omwille van Zijn Naam. Dit bevestigt opnieuw dat het voor ons goed is hier op aarde te zijn geweest; zonder deze tijd zouden we nooit zo'n diepe gemeenschap met de Heiland hebben gekend. Ik zou de liefde van de Heiland nooit zo intens hebben ervaren als ik niet door stormen van verdriet en ellende was gegaan. Hoe zoet is het om Zijn liefde te leren kennen, juist wanneer niemand anders ons liefheeft! Wanneer vrienden ons verlaten, is het dan niet een bijzondere troost te weten dat de Verlosser ons niet loslaat, maar ons blijft bewaren, vasthouden en nabij blijft?

